

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C)

vedtages enstemmig med 89 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Rettens Pleje.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 923 ff.).

(Udvalgets Erklæring og Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 133 ff.)

Desuden var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Bjerre, Jens Busk, Harald Jensen, J. Jensen* (Præstø Amts 6te Valgkreds), *J. J. Jensen* (Vejle Amts 5te Valgkreds), *Jessen, K. Kristiansen, Moestrup, Neergaard, J. Nielsen, P. T. Nielsen, Nielsen-Gron, Ottosen, N. Pedersen, Philipsen, Rosager, Sabroe, J. Sørensen* og *Zahle*:

Til § 5.

1) I 2det Stykke 2den Linie rettes „Viborg“ til „Aarhus“.

Af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Ordførerne*:

Til § 101.

2) Til 1ste Stykke føjes inden Punktum: „jfr. dog § 95, 2det Stykke“.

Til § 105.

3) I 1ste Linie tilføjes efter Tallet „95“ Ordene: „1ste Stykke“.

Første Ordfører (Krabbe): Det er første Gang, et Lovforslag om Indførelse af Nævninger og af Offentlighed og Mundtlighed i Retsplejen foreligger til 3die Behandling her i Folketinget og overhovedet til 3die Behandling paa Rigsdagen. Ventetiden har været meget lang, men til Gengæld haaber jeg, at den har været til Gavn for Sagen dels derigennem, at hele Sagen i Løbet af de 50 Aar, som ere

gaaede, har været underkastet en grundig Behandling tre Gange i en Kommission, dels derigennem, at Erfaring imidlertid har været indhentet angaaende det gamle Retsplejesystem, særligt med det kommende ny for Øje. Mellem de Hundreder af Enkeltheder, til Dels meget vigtige Enkeltheder, hvorpaa der er Fremskridt fra de første Forhandlinger om denne Sag indtil nu, er der nogle, som rage op. Her maa allerførst nævnes, at i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger og ventelig vil blive vedtaget her i Tinget, foregaar Nævningernes Kaldelse i den almindelige Valgrets Niveau. Det er jo et meget betydeligt Fremskridt fra, hvad der foresloges ved de første Forsøg paa en Reform. Et andet ligeledes særdeles vigtigt Fremskridt er det, at Midlerne til i Tilfælde af Anholdelse og Fængsling at sikre Borgerne mod Fejlgreb eller Overgreb ere meget betydelig forøgede, den personlige Frihed er langt bedre beskyttet nu, end den var efter de oprindelige Forslag. — Et tredje Punkt, som har overordentlig stor Betydning, er dette, at nu for første Gang findes der Bestemmelser, hvorefter politiske Overtrædelser komme under Paakendelse af Nævninger uden Hensyn til nogen Grænse af Straffegrad og uden Hensyn til, om Sagen efter sin øvrige Beskaffenhed skulde behandles som offentlig eller privat. Det første af disse her nævnte mest iøjnefaldende, store Fremskridt skyldes den sidst nedsatte Kommission; de to andre skyldes for en stor Del Arbejdet i det Udvalg, som har været nedsat i forrige Samling og i denne. Selv om man kun vilde tage disse tre Forhold for Øje og bortse fra de mangfoldige andre Fremskridt, som der er, naar man sammenligner de ældste Forslag med det, som nu ventelig bliver vedtaget af Folketinget, tør det siges med Fortrøstning, at naar Reformen træder i Kraft, som den nu kan ventes vedtagen, ville vi have den betydelig bedre, end vi vilde have haft den, om den var bleven vedtaget for et halvt Hundrede Aar siden.

Det Arbejde paa Reformen, som i Fjor og i Aar er foregaaet i Folketinget, har væsentlig været et Udvalgsarbejde. Forholdene have ført det saaledes med sig. Det Udvalg, som blev nedsat i Fjor, tilendebragte sin Behandling deraf efter 5—6 Maaneders Arbejde i Maj Maaned, og kort Tid derefter blev Rigsdagssamlingen sluttet, saaledes at der ikke blev Lejlighed til Forhandling her i Salen. Da vi samledes i Aar, var der i Lovforslaget, som den ærede Minister forelagde, taget